

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

Μία ένδιαφέρουσα έρευνα του διασήμου Αμερικανού δημοσιογράφου Ούτλλιαμ Σήμπρουκ.— Η χρεωκοπία των γκάγκστερς. "Αγνωστες τραγωδίες του υποκόσμου.— Πώς έχρεωκόπησε ο άρχιγκάγκστερ Ρίτσαρντ Κάνφιλντ.— Η αύτοκτονία του "Αρνολντ Ρόθσταϊν, του «βασιλέως» των χαρτοπαιγνίων.— Τὸ μυθιστόρημα τῆς ζωῆς τοῦ Βίνσεντ Κόλ, κλπ. κλπ.

O περίφημος Αμερικανός δημοσιογράφος Ούτλλιαμ Σήμπρουκ, εἰδικός για μεγάλες έρευνες στόν έγκληματικόν ύποκοσμο τῆς Αμερικῆς, δημοσίεψε πρὸ ήμερών, στὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀποκαλυπτικὰ ἄρθρα γιὰ τὸ προσεχὲς τέλος τῆς βασιλείας τῶν Αμερικανῶν ἐγκληματιῶν μὲ τὸν χαρακτηριστικὸν κ' εὐγλωττὸν τίτλο «Τὸ λυκόφως τῶν γκάγκστερς».

Ο Ούτλλιαμ Σήμπρουκ παρατηρεῖ πολὺ σωστὰ σ' αὐτὰ τὰ ἄρθρα του δτὶ ή παγωγή, δηλαδὴ τὸ «κιντνάπινγκ» ὅπως λέγεται στὴν Αμερική, εἶνε τὸ τελευταῖο «ἀτοῦ», ή τελευταῖα σωτηρία τῶν ἀνέργων γκάγκστερς. Γι' αὐτὸ ἀκριθῶς ή ἀπαγωγές στὴν Αμερική κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, παρουσιάζουν ἔνα τόσον καταπληκτικὸν ἀριθμό. Τὸ «κιντνάπινγκ» εἶνε γι' αὐτοὺς τὸ μόνο πειὰ προσοδοφόρο ἐπάγγελμα. "Αλλοτε εἶχαν τὶς ληστείες τῶν τραπεζῶν καὶ τοὺς ἐκβιασμούς τῶν καταστημάτων. Μὰ κ' ἡ δυὸ αὐτὲς ἐπιχειρήσεις δὲν ἀποφέρουν πειὰ κανένα κέρδος, ἔξ αἰτίας τῆς κρίσεως. Ή τράπεζες κλείνουν ή μιὰ κατόπιν ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὰ κράχ στὸ χρηματιστήριο κάνουν θραύσι καὶ οἱ ἐμποροὶ κάθονται ὅλην τὴν ἡμέρα μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια στὰ μαγαζιά τους. Πῶς λοιπὸν αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι νὰ πληρώσουν τὸ μηνιαῖο «χαράτσι» τους στοὺς γκάγκστερς καὶ εἰδικῶς στοὺς «ράκετερς», ὅπως λέγονται οἱ ἐκβιασταί, δταν ἔχουν ἀδειο τὸ ταμεῖο τους;

Η ἀπαγωγές στὴν Αμερική εἶνε λοιπὸν ἡ μόνη διέξοδος τοῦ ἐγκληματικοῦ υποκόσμου. Σ' αὐτὲς τῷρα καταφεύγουν ἀκόμα κ' οἱ τρομερώτεροι «γκάγκστερς» ποὺ τρομοκρατοῦσαν κ' ἐλυμαίνοντο ἀλλοτε δλόκληρες πυλιτεῖες. Η οἰκονομικὴ κρίσις τοὺς τσακίσε δλους ἀνεξιρέτως, γιατὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν μιὰ πολὺ περίεργη ψυχολογία. Μόλις οἱ κακοποιοὶ αὐτοὶ κατώρθωσαν νὰ συγκεντρώσουν κολοσσιαῖες περιουσίες, θέλησαν ἀμέσως νὰ ἐπιδιθοῦν σ' ἔντιμες ἐπιχειρήσεις κ' ἡ τρελλὴ αὐτὴ μανία τους ἔγινε ἡ καταστροφή τους. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ εἶνε ἀπὸ τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ τοῦ πνεύματος τῶν ἐγκληματιῶν στὸν Νέον Κόσμο. Κάθε κακοποιός, μόλις κερδίσῃ ἔνα σχετικῶς σεβαστὸ ποσὸ χρημάτων, δὲν συλλογίζεται πειὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὶς ὑποπτες ἐπιχειρήσεις του, ἀλλὰ λιποτακτεῖ ἀπὸ τὴν συμμορία του καὶ προσπαθεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρό του: νὰ δημιουργήσῃ οἰκογένεια, ν' ἀποκτήσῃ ἔνα σπίτι, νὰ ξήρη φρόνηκα ὅπως δλος δ κόσμος. Οἱ ἄλλοι, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συμμοριῶν, οἱ ἀρχιγκάγκστερς, ἀγοράζουν νυκτερινὰ κέντρα καὶ θέατρα καὶ προσπαθοῦν νὰ κερδοσκοπήσουν μ' ἔνα συνήθη κ' ἔντιμον τρόπο. Δὲν εἶνε δὲ λίγοι ἔκεινοι ποὺ καταφεύγουν καὶ στὴν ἐκμετάλλευσι βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Μὰ δλοι τους, ἀργά ή γρήγορα, καταστρέφονται μὲ τὸν πιὸ τραγικὸν τρόπο ἔξ αἰτίας τῆς κρίσεως ποὺ δὲν ἐπιτρέπει σὲ καμμιὰ δουλειὰ νὰ εύδοκιμησῃ.

Ο Ούτλλιαμ Σήμπρουκ λοιπὸν μᾶς ἀποκαλύπτει τὶς ἄγνωστες αὐτὲς τραγωδίες διαφόρων περιφήμων ἀρχιγκάγκστερς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν χρεωκοπία τοῦ Ρίτσαρντ Κάνφιλντ, τοῦ «βασιλέως» τῶν «ράκετερς» τῆς Νέας Υόρκης. Ο Κάνφιλντ εἶχε μιὰ συμμορία ἐκβιαστῶν ἀπὸ 10 περίπου μέλη κ' ἐλυμαίνετο τὰ ἔστιατόρια, τὰ μπάρ καὶ τὰ νυχτερινὰ κέντρα τῶν ἀνατολικῶν συνοικιῶν τῆς Νέας Υόρκης. Μὲ τοὺς ἐκβιασμούς αὐτοὺς κατώρθωσε μέσα σὲ λίγα χρόνια νὰ σχηματίσῃ μιὰ περιουσία ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια δολλάρια! Εύχαριστημένος τότε ἀπὸ τὶς δουλειὲς αὐτές, θέλησε νὰ τοὺς δώσῃ ἔνα τέλος καὶ ν' ἀλλάξῃ ἐπάγγελμα. Μιὰ ήμέρα λοιπόν, παρασιτήθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχηγία τῆς συμμορίας κ' ἔγινε διευθυντής τοῦ τράστ τῶν υφαντουργεί-

ων τοῦ Τσέστερ! Μὰ ή κρίσις τὸν σάρωσε κι' αὐτὸν ὅστερ! ἀπὸ δυὸ χρόνων ἀπελπισμένες προσπάθειες κ' ἔτσι σήμερα ὁ τρομερὸς Ρίτσαρντ Κάνφιλντ, ποὺ δὲν ἔχει πειὰ οὔτε ἔνα σὲντ ἀπὸ τὰ 50 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἀλητεύει ἀνεργος στοὺς δρόμους τῆς Νέας Υόρκης...

* * *

"Ενας ἄλλος ἀρχιγκάγκστερ, δ "Αρνολντ Ρόθσταϊν, δ "Βασιλέως" τῶν ἀποκρύφων χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν, ὁ ὄπιος ἐπὶ 20 δλόκληρα χρόνια ἔζησε μὲ μιὰ ἀφάνταστη πολυτέλεια, ποὺ θύμιζε τὴν ζωὴ τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων, θέλησε μιὰ ήμέρα νὰ ἴδρυση μιὰ μεγάλη 'Ασφαλιστικὴ Εταιρεία. Σ' αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησι διέθεσε δλη τὴν κολοσσιαία περιουσία του, μὰ δουλειὲς δὲν πῆγαν διόλου καλὰ καὶ ὁ "Αρνολντ Ρόθσταϊν εἶδε τέλος πὼς εἶχαν ἔδαπτισθη ὅλα τὰ ἑκατομμύρια τῶν κεφαλαίων του. Μπροστά λοιπὸν σ' αὐτὴν τὴν τραγικὴ διαπίστωσι δὲν θρῆκε καμμιὰ ἄλλη λύσι παρὰ νὰ τινάξῃ τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα.

Μιὰ νύχτα, ἀράδιασε πάνω στὸ γραφεῖο του τὰ ἔντεκα δολλάρια ποὺ τοῦ εἶχαν ἀπομείνει στὴν τσέπη, πέρασε ἔνα φρέσκο τριαντάφυλλο στὴν κομβιοδόχη του κι' ἀπαθέστατα, σὰν ἄνθρωπος ποὺ πληρώνει τὸ σφάλμα του, στήριξε τὴν κάνη τοῦ πιστολιοῦ του στὸν δεξιό του κρόταφο καὶ τράβηξε ἀπότομα τὴν σκυαλιάλη.

* * *

Πιὸ τραγικὴ ἀκόμη εἶνε ἵσως ἡ παρακαμὴ τοῦ ἀρχιγκάγκστερ Βίνσεντ Κόλ, ποὺ τρομοκρατοῦσε τὸ Σικάγο κατὰ τὸ 1932. Ο ἀστυνόμος Μάλνορυ, ποὺ ἔτυχε νὰ τὸν πλησιάσῃ πολλὲς φορές, τὸν περιέγραψε ως ἔναν ἀνθρωπο-πάνθηρο. «Ο Βίνσεντ Κόλ, ἔγραφε τότε, εἶνε ἔνας νεαρὸς γκάγκστερ εἴκοσι μόλις χρόνων. Μέχρι χθὲς τριγύριζε στοὺς δρόμους ἀνεργος καὶ πεινασμένος. Σήμερα, ἡ ἀπόγνωσις καὶ ἡ τρέλλα, τὸν ἔκαναν ἔναν ἀπὸ τοὺς πιὸ σκληρούς καὶ τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνος γκάγκστερες. Ο Βίνσεντ Κόλ μοῦ ἔδωσε τὴν ἐντύπωσι πάνθηρος. Εἶνε μελαχρονός, ζωηρός, μ' ἀδυσώπητα μάτια καὶ μὲ καρδιὰ αίμοδόρου θηρίου»,

Ο νεαρὸς λοιπὸν αὐτὸς γκάγκστερ, εἶχε τόση τόλμη, ώστε ἀντὶ νὰ καταφύγῃ κι' αὐτὸς σὲ ληστεῖκ' ἐκβιασμούς φιλησύχων Αμερικανῶν, ἐπετέθη ἔναντιον τῶν ἀρχηγῶν διαφόρων συμμοριῶν, τοὺς ὅποιους ἀπήγαγε καὶ πῆρε κατόπιν κολοσσιαῖα λύτρα γιὰ νὰ τυὺς ἐλευθερώσῃ.

Ο Βίνσεντ Κόλ ἐργάζεται μὲ πολὺ λίγους συντρόφους ποὺ ἡσαν ὅλοι τους νέοι, ἀπὲιπομένοι καὶ φιλόδοξοι. Ο δὲ ἀστυνόμος Μάλνορυ, ποὺ ἀναφέραμε, προσθέτει δτὶ η διαφορὰ ποὺ χωρίζει τοὺς παλησοὺς γκάγκστερες ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς θρίσκεται στὴν Λιλικία. Ο παληὸς γκάγκστερ ήταν ὡριμος ἀνδρας, μὲ πειραζωῆς κι' ἀρκετὴ φρόνησι. Οι σημερινοὶ γκάγκστερες ἀντιθέτως εἶνε νεαρώτατοι κ' ἔκεινο ποὺ τοὺς χαρακτηρίζει δὲν εἶνε τὸ λογικὸ μυαλό, ἀλλὰ η ἀπάνθρωπη σκληρότης, τὸ τρελλὸ θάρρος καὶ η ἀπεριόριστες φιλοδοξίες.

Τὸ περίεργο τώρα εἶνε δτὶ ο Βίνσεντ Κόλ δὲν ἔνωχλήθηκε ποτὲ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, μολονότι εἶχε ἔνα θωρακισμένο αὐτοκίνητο καὶ πολλὰ πολυβόλα στὴν διάθεσί του. Πῶς αὐτὸ τώρα; Απλούστατα, δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸν συλλάβῃ, γιατὶ κυνηγοῦσε τοὺς διαφόρους «δημοσίους κινδύνους» δηλαδὴ τοὺς ἀρχιγκάγκστερες ποὺ εἶχαν ἐπικηρυχθῆ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ο Βίνσεντ Κόλ εἶχε συλλάβει τὸν Μπίγκ Λῶρενς, τὸν «βασιλέα» τῶν λυθρεμπόρων ναρκωτικῶν. Μὰ δὲν παρέδωσε φυσικὰ στὴν ἀστυνομία. Πήρε ως λύτρα 3 ἔκατομμύρια δολλάρια καὶ τὸν ἀφῆσε ἐλεύθερο, σκηνοθετῶντας

(Συνέχεια στὴν σελίδα 44)

— 'Αδύνατον!... 'Αδύνατον!... γκάγκστερ Τζάκ
ἀρχίσε νὰ φωνάζῃ ὁ ἀρχιγκάγκστερ Ολλο.

ΠΩΣ ΠΕΘΑΝΕ Η ZANNET

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 18)

λεφτά του. "Ηταν σωστά είκουσι φράγκα. "Αν τὰ ξώδευε αὔριο θά έμενε νηστικός. Μά τί σημασία είχε τὸ φαι μπροστά στὴν θύεια τῆς ώμορφης Ζαννέτ;

Κι' δι Πιέρ πήρε ένα αὐτοκίνητο...

Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως ἡ Ζαννέτ δὲν μπόρεσε νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ό πυρετὸς τῆς φλόγιζε τὸ σῶμα τῆς καὶ τὴν ἔκανε νὰ παραμιλάῃ. Ή μικρὴ χορεύτρια ζητοῦσε ἐπίμονα νὰ τῆς φορέσουν τὶς ώμορφες τουαλέττες τῆς καὶ τὰ διαμαντικά τῆς.. Ό Πιέρ ἐκείνη τὴν ήμέρα σὰν τρελλὸς ἔφυγε ἀπ' τὸ σπίτι του. Μά δὲν πήγε στὸ θέατρο. Αργά μόνο τὴν νύχτα γύρισε κοντὰ στὴ Ζαννέτ κρατῶντας ένα τεράστιο δέμα.

"Η μικρὴ χορεύτρια ήταν ἐτοιμοθάνατη.

— Ζαννέτ, τῆς εἶπε μὲ λυγμούς δι Πιέρ, ἀνοιξε τὰ μάτια σου νὰ ίδης τὶς τουαλέττες σου... Κύτταξε πόσο ώμορφες εἰνε!... Κύτταξε πόσο λάμπουν αὐτὰ τὰ διαμάντια.

"Η μικρὴ χορεύτρια ἀνασηκώθηκε στὸ κρεβάτι τῆς. Χάιδεψε ὅλη αὐτὰ τὰ πλούσια πράγματα ποὺ ήταν σκορπισμένα γύρω τῆς καὶ χαμογελοῦσε εύχαριστημένη.

— Θέλω νὰ τὰ φορέσω! φώναξε μὲ μιὰ παράξενη ζωηρότητα. Βοηθήστε με νὰ κάνω τὴν τουαλέττα μου!...

Ο Πιέρ καὶ η μητέρα τῆς ἔντυσαν τότε τὴν Ζαννέτ μ' αὐτὰ τὰ πλούσια ρούχα καὶ τὴν στόλισαν μὲ τὰ διαμαντικά. Ή μικρὴ χορεύτρια ήταν πεντάμορφη. Κυττάχτηκε στὸν καθρέφτη μὲ ένα θριαμβευτικὸ χαμόγελο καὶ εἶπε:

— Σ' εύχαριστώ, Πιέρ! Πάντα ήσουν καλὸς μαζύ μου!

Κ' ἔκλεισε τὰ μάτια τῆς μὰ γιὰ νὰ μὴν τ' ἀνοίξῃ ποτὲ πειά. Εἶχε πεθάνει!

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀκούστηκαν δυγατὰ χτυπήματα στὴν είσοδο τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἀνδρικὲς φωνές. Δυὸς ἀστυφύλακες ζητοῦσαν τὸν Πιέρ Γκωμέρ. Κι' δι ηλεκτρολόγος μ' ἔνα γαλήνιο ψόφιο κατέβηκε ἀργά τὴ στενὴ καὶ σκοτεινὴ σκάλα. ἀφῆσε νὰ τοῦ περάσουν τὶς χειροπέδες καὶ νὰ τὸν σύρουν ὥς τὴ φυλακή. Δὲν τὸν ἔνοιαζε πειά γιὰ τίποτε. Εἶχε κλέψει γιὰ νὰ χαρίσῃ στὴν ἀγαπημένη του δι τὴν ὀνειρευόταν. Καὶ τώρα ήταν πρόθυμος νὰ πληρώσῃ μὲ τὴν καταδίκη του, τὴν τελευταία χαρὰ τῆς ώμορφης χορεύτριας.

ΑΝΤΡΕ ΝΤΕΣΑΙΓΙ

ΠΩΣ ΕΓΙΝΑ ΜΕΓΑΛΗ ΡΟΙΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 11)

στερα ἔκανα μιὰ καλλιτεχνικὴ «τουρνέ» σ' ὅλον τὸν κόσμο.

Τὸ 1931, τέλος, τὴν ἐποχὴ δηλαδή ποὺ βρισκόμουν στὴν Ισπανία, συνέβη τὸ πιὸ εύτυχὲς γεγονός τῆς ζωῆς μου. Ἐρωτεύθηκα τρελλὰ ον διάσημο Ισπανὸ ήθοποιὸ Βαλεντίνο Παρέρα, τὸν διποίο παντρεύθηκα ψτερ' ἀπὸ λίγους μῆνες στὶς Κάννες. Ἔτοι, κατάλαβα πὼς ήμουν μιὰ εύτυχισμένη γυναίκα, γιατὶ εἶχα πρυμματοποιήσει ὅλα τὰ τρελλὰ ὄνειρά μου: νὰ γίνω μεγάλη ἀσιδές, ν' ἀγαπήσω, νὰ παίξω στὸν κινηματογράφο, νὰ ζήσω εύτυχισμένη ὥς σύζυγος. Κι' ἀλήθεια, δου γιὰ τὸ τελευταῖο, μπορῶ νὰ σᾶς πῶ, δι τὸ γάμος μου εἶνε δι πιὸ ταιριαστὸς γάμος τοῦ κόσμου!...

ΓΚΡΕΙΣ ΜΟΥΡ

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 25)

τὴν δραπέτευσίν του. Ἔτοι, οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν μποροῦσαν ποτὲ νὰ βροῦν καμμιὰ ἀφορμὴ ἐναντίον του, γιατὶ τὸ ἴδιο «κόλπο» κρησιμοποιοῦσαν καὶ σ' ὅλες τὶς ἄλλες παρόμοιες περιπτώσεις.

Μιὰ ήμέρα, τέλος, δι Βίνσεντ Κόλ προδόθηκε ἀπὸ ἔνα συνένιο χό του. Οἱ ἀντίτιποι του τότε τὸν περικύκλωσαν, μὰ ἐκεῖνος πρόφτασε νὰ καταφύγῃ μέσα σ' ἔνα τηλεφωνικὸ θάλαμο. Οἱ ἔχθροὶ του περίμεναν ἀρκετὴ ὥρα ἔξω ἀπὸ αὐτὸν κ' ψτερα, γιὰ νὰ τελειώνουν γρήγορα ἔκαναν κόσκινο μὲ τὶς σφαίρες τους τὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο. Ό Βίνσεντ Κόλ βρέθηκε μέσα σ' αὐτὸν αἰμόφυρτος μὲ 24 σφαίρες σ' ὅλο τὸ σῶμα. Εἶχε προφάσει ώστόσο νὰ τηλεφωνήσῃ τῆς γυναίκας του καὶ νὰ τῆς στείλῃ ἔναν τελευταῖο ἀποχαιρετισμό...

* * *

Πρόσφατο τώρα θῦμα τῆς κρίσεως εἶνε κι' δι ἀρχιγκάγκστερ Τζάκ "Ολλυ, ποὺ εἶχε παρατήσει τοὺς ἐκβιασμοὺς καὶ τὶς ἀπαγωγὲς κ' ἐκμεταλλεύσαν τρίμιντο μεγαλύτερα μιούζικ-χώλλ τοῦ Μπρόντγουαίη. Ό Τζάκ "Ολλυ ἐπὶ πλέον ἐπαιζε διαρκῶς στὸ χρηματιστήριο, ριψοκινδυνεύοντας πάντα δλην τὴν περιουσία του ποὺ ἔφτανε τὰ 90 ἐκατομύρια δολλάρια. Πρὸ ἔξη μηνῶν ὠστόσο, μπλέχτηκε κι' αὐτὸς στὸ τελευταῖο κράχ τῆς Γουώλ Στρήτ κ' ἔχασε μέσα σὲ μιὰ ήμέρα δλην τὴν περιουσία του. Ό Τζάκ "Ολλυ βρέθηκε ἔτσι ἀπένταρος! Ή ξαφνικὴ θύμως αὐτὴ πτῶσις στὸ λιθόστρωτο καὶ στὴν ἀνεργία, τοῦ φαινόταν ἀπίστευτη. Κι' ἀξαφνα, τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ήμέρας, τὴν ὥρα ποὺ ἔτρωγε σ' ἔνα ἀριστοκρατικὸ ἐστιατόριο τοῦ Μπροντγουαίη, χλωμισε ἀπότομα, σηκώθηκε ἀπὸ τὴν καρέκλα του, ἔχωσε τὰ χέρια του μέσα στὰ μαλλιά του κι' ἀρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Αδύνατον!.... Αδύνατον!...

• Θιγγός μπροστὰ στὴν όλοσχερή καταστροφή του τὸν εἶχε

Η ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ ΑΔΑΜ ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΣΕ ΕΝΙΣ ΑΙΩΝΟΣ ΖΩΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 41)

Η Ίουλιέττα Αδάμ, ή ὅποια εἶχε μάθει ἀπὸ τὸν πατέρα της, ἔνα ἐλευθερόφρονα φιλόσοφο, ν' ἀγαπᾶ τὴν ἀρχαία Ελλάδα σὰν πραγματικὴ πατρίδα της, πίστευε θαθειά στὶς ήθικὲς ἀρχὲς τοῦ χριστιανισμοῦ, δην πίστευε διόλου στὴν εὐγνωμούσην τῶν ἀνθρώπων...

Μιὰ μέρα, ἔνας φίλος τὴν πληροφόρησε ὅτι κάποιος γνωστός της τὴν κακολογούσε. Ή κυρία Αδάμ, χωρὶς νὰ ταραχθῇ διόλου, χαμογέλασε μελαχολικὰ καὶ ψιθύρισε:

— Καὶ θύμως, δὲν θυμοῦμαι νὰ τοῦ ἔχω κάνει καλὸ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ οὔτε καὶ νὰ τοῦ ἔχω προσφέρει καμμιὰ ύπηρεσία...

Οταν δι Πιέρ Λοτί, τὸ πνευματικὸ παιδί της, ἀρρωστος θαρεία στὴν ἐπιχρίσια του, παράλυτος, ἔτιμοθάνατος σχεδὸν, ἔξεφρασε τὴν ἐπιθυμία νὰ τὴν δῆ γιὰ τελευταία φορά, ή κυρία Αδάμ δὲν ἐδίστασε — σὲ ίλικια 85 ἑτῶν — νὰ κάνῃ ἔνα κουραστικὸ ταξίδι γιὰ νὰ πάῃ ν' ἀποχαιρετήσῃ τὸν ἀγαπημένο της προστατευόμενο, τὸν ουγγραφέα τοῦ διποίου κατηύθυνε τὰ πρώτα θήματα...

Στὰ 1886, δι γνωστὸς Παρισινὸς ἐκδότης Σαρπαντιέ, παρεκάλεσε τὴν ζωγράφο Λουίζα Μπρελώ νὰ κάμη τὸ πορτραΐτο τῆς κυρίας Αδάμ, μὲ τὸ ὅποιο ἤθελε νὰ κοσμήσῃ τὸ ἔξωφυλλο ἐνὸς νέου περιοδικοῦ, ή «Σύγχρονος Ζωή». Ή διάσημη ουγγραφεύς ἐδέχθη μὲ μεγάλη καλωσύνη τὴν ἄσημη καλλιτέχνιδα. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε ἐκδώσει τὸ ἀριστουργηματικὸ μυθιστόρημα τῆς «Εἰδωλολάτρις» ποὺ μεταφράστηκε καὶ στὴν γλώσσα μας μὲ τὸν τίτλο «Ελληνίς» — τὸ «ποίημα τῆς σαρκός», δηποτὸς τὸ χαρακτηρίζει ή ίδια. Αλλ' ή πεῖρα τὴν εἶχε κάμει νὰ μὴ ἀποδίδῃ πειά μεγάλη σημασία στὶς ἀνθρώπινες ἀξίες.

— Θὰ σου κάνω μιὰ ἔξομολόγησι, παιδί μου, εἶπε μιὰ μέρα στὴν Λουίζα Μπρελώ. Γνώρισα δλους τοὺς διάσημους ἄνδρες τῆς ἐποχῆς μου... «Ε, λυπόν, ἐλάχιστοι ἀπὸ αὐτοὺς μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἀνθρωποί...»

Πρὸ σαράντα περίπου ἑτῶν, ή Ίουλιέττα Αδάμ, ἐξαντλημένη πειά ἀπὸ μιὰ ἐντατικὴ ζωὴ — τὸ περίεργο εἶνε ὅτι οἱ γιατροὶ εἶχαν καταδικάσει πρὶν ἀπὸ ἔξηντα πέντε χρόνια τὴν γυναικα αὐτὴ ποὺ συνεπλήρωσε τὸ 100ὸν ἔτος τῆς ήλικίας της!... — ἀπεφύσισε ν' ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸν κόσμο στὴν ἀρχοντικὴ ἔπαυλι τοῦ Ζίφ. Απὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἐλάχιστες φορὲς ἐπεσκέφθη τὸ Παρίσιο. Συχνότατα, θύμως, πηγαίνουν καὶ τὴν θέλησην στὸ έρημητήριό της ὅσοι ἀπὸ τοὺς παληνοὺς τῆς φίλους ζοῦν ἀκόμα...

Η κυρία Αδάμ συνεπλήρωσε ἐνὸς αἰῶνος ζωὴ. «Ἔχει τὴν μεγάλη χαρὰ νὰ βλέπῃ δίπλα τῆς μιὰ κόρη δυδόντα ἑτῶν. Καὶ κανεὶς ἀπὸ δσους τὴν πλησιάζουν δὲν μπορεῖ νὰ συλλογισθῇ ἀσυγκίνητος ὅτι τὰ μάτια αὐτὰ, ποὺ διατηροῦν ἀκόμη τὴν νεανικὴ τῶν λάμψι, εἶδαν τὸν Μπερανζέ καὶ τὸν Λαμπαρτίνο, τὴν Ραχήλ καὶ τὸν Φρειδερίκο Λεμαίτρ, τὸν Δουμᾶ πατέρα καὶ τὸν Τουργκένιεφ...

— Ναι, εἶδαν πολλὰ τὰ μάτια μου, συνηθίζει νὰ λέη ή κυρία Αδάμ. «Ἐρχονται στιγμές ποὺ θέλω νὰ τὰ κλείσω παντοτεινά. »Αλλοτε, θύμως, μὲ πιάνει ἀγωνία, μὲ τὴν σκέψη ὅτι δὲν ἀργεῖ νάρθη ή μέρα πού θὰ πάψω ν' ἀντικρύζω τὸ τρομερὸ καὶ θαυμάσιο συγχρόνως θέαμα τοῦ κόσμου...

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 5)

Πρὸ καιροῦ καταδικάσθηκε ἔνας κάποιος Ράλφ Οσμάν σ' εἰκοσι χρόνια φυλακῆς, γιατὶ εἶχε πουλήσει τὰ σχέδια προφύλαξες τῆς διώρυγος τοῦ Πάναμα. Ωστόσο κατάφερε νὰ γλυτώσῃ αὐτὴν τὴν τιμωρία, γιατὶ ὁ πρόεδρος Ρούσθελτ εἶχε δηλώσει ὅτι αὐτὰ τὰ σχέδια δὲν ἤταν σπουδαῖα καὶ ὅτι δὲν χρειαζόταν νὰ παραμένουν μυστικά! «Ενας ἐπίσης ἀξιωματικὸς τοῦ ιαπωνικοῦ ναυτικοῦ εἶχε συλληφ